

MENSEN MET HANDICAP PROMOTEN BARNEVELD

Michiel Kreeft en Emmeline Wilhelms (r.) helpen een klant in het winkeltje.
FOTO'S
ALDO ALLESSIE

'Helemaal op mijn plek!'

door Gijsbert Termaat

BARNEVELD • Barneveld zet mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in om het dorp te promoten. Vakantie-gangers en dagjesmensen die het Toeristisch Informatiepunt (TIP) bezoeken, worden daar door hen enthousiast te woord gestaan.

Emmeline Wilhelms is één van de medewerkers die toeristen te woord staat als ze het TIP bezoeken. „Ze komen hier binnen om een mooie fiets- of wandeltocht te scoren of om informatie over bezienswaardigheden in Barneveld en omgeving. Daar help ik ze graag mee. Ik werk hier een paar dagen per week en krijg op deze manier weer zelfvertrouwen om deel te nemen aan de maatschappij. Ik heb het lastig gehad en kon het psychisch even wat minder aan in het 'normale' werk, maar voel me hier veilig en helemaal op mijn plek.”

Computer

Datzelfde gevoel heeft Michiel Kreeft. „Ik ervaar dat ik hier geaccepteerd word zoals ik ben. Ik ben helemaal thuis op de computer en tover daar alle informatie tevoorschijn over ons dorp. Als mensen hier binnen komen met vragen, dan zoek ik net zo lang tot ze tevreden de deur uitgaan. Misschien duurt het ietsje langer dan ze gewend zijn, maar ik doe mijn uiterste best. En als ze in onze winkel een leuk cadeautje kopen, sla ik zelf de kassa aan en reken met onze klanten af...”

Michiel Kreeft is de koning te rijk en zegt dat hij op het TIP serieus genomen wordt. „Ik mag hier zelfstandig mensen helpen en te woord staan. Ondanks mijn handicap, want ben geboren met cerebrale parese (een houdings- en bewegingsstoornis, red.). Daarom kom ik er graag, omdat ik verantwoordelijkheid krijg en zo echt kan deelnemen aan het helpen van mensen die hier binnenkomen.”

Het 35.000 inwoners tellende Barneveld wordt ook deze zomer weer overspoeld met

'Hier word ik geaccepteerd zoals ik ben'

Marleen de Vries (l.) wijst een toerist de weg en beveelt een mooi rondje op de fiets aan.

toeristen die hun vakantie doorbrengen op de tientallen parken en campings in de omgeving, of een uitstapje maken op hun vrije dag. „Gelukkig weten die het TIP veelvuldig te vinden, dat door ons specifiek is opgezet om mensen met afstand tot de arbeidsmarkt ervaring te laten opdoen”, zegt directeur Wilma Gorissen van Ons Bedrijf, een leer- en werkorganisatie voor werk en dagbesteding. „Wij hebben in ons land allemaal de mond vol van inclusie, maar in de praktijk

merk je daar heel weinig van. In Barneveld laten wij mensen op basis van gelijkwaardigheid hun steentje bijdragen aan de maatschappij. Bij ons zijn het geen cliënten of patiënten. Wij zien ze als gewone collega's, die niets meer of minder zijn dan

wie dan ook.”

Binnen zit Merit Bles voor de schildersezal. Ze heeft een prachtig kunstwerk gemaakt en zet letterlijk en figuurlijk nog even de puntjes op de i. „Bezoekers kunnen dat hier kopen, zodat ze een mooi presentje uit Barneveld mee kunnen nemen”, vertelt ze. „Maar ook vogelhuisjes en eierdoosjes worden beschilderd, terwijl andere collega's aan houtbewerking doen. Met z'n allen maken we er iets van en hebben plezier in wat we doen. En het is mooi dat onze bezoekers dat waarderen.”

Trots

Gorissen kijkt trots toe hoe 'haar' mensen in hun element zijn en iedereen die aanklopt helpen. Zoals Marleen de Vries, die een toerist op een landkaart uitlegt wat een mooi rondje op de fiets is. „Natuurlijk gaat het niet altijd goed en worden er ook fouten gemaakt. Maar ieder mens heeft het recht om met zijn hoofd tegen de muur te lopen. In ons 'zorglandschap' zijn wij altijd gewend om er een stootkussen tussen te doen, want stel je voor dat... Maar wij laten ze zelf ontdekken wat hun weg en plan moet zijn om weer te groeien. Wij zijn niet van de betutteling.”

Wilma Gorissen (l.) en haar collega Inge Meter in hun kantoor.

Merit Bles toont haar schilderkunst. „Een mooi presentje uit Barneveld.”

KRINGEN

MARCEL PEERBOOM VOLLER

Stormarchief

Loopt u even mee mijn archief in, dat tevens dienst doet als schuilkelder. Hier het trappetje af en dan naar links. Pas op de tuinmeubelen, die kunnen straks weer mee naar boven. Nergens aankomen!

Op deze plek heb ik in de loop der jaren met gevaar voor eigen leven verslag gedaan van de verschillende stormen die Nederland teisterden. Neem Friederike, de Duitse furie die in 2018 ons land met haar spreekwoordelijke *gründlichkeit* met de grond gelijk maakte. Er zijn meerdere Duitse vrouwelijke winden die hier even lekker komen uitrazen omdat in Duitsland particulieren en bedrijven voor 200 euro een lagedrukgebied kunnen adopteren en daarmee op de weerkaarten hun naamsbekendheid kunnen vergroten. Een hogedrukgebied is duurder, omdat die langer blijven hangen.

Het is commerciële winsthandel in stormnamen. De wind in kwestie werd gekocht door ene Friederike Hesse, die haar lagedrukgebiedje zag aanzwellen tot een bomcycloon die voor 2,6 miljard euro schade veroorzaakte in West- en Midden-Europa.

Wees er maar trots op.

Aan uw rechterhand ziet u storm Ciara (2020). Ook bijzonder, omdat die samenviel met het Nederlands Kampioenschap tegenwindfietsen op de Oosterscheldekering. Dat zijn wij. Land van doorbijters. Honderden kilometers schaatsen op een boterham met pinda-kaas. Een nieuwjaarsduik in de Noordzee bij vijf graden onder nul. Met drie kinderen en twee boodschappentassen op de fiets bij weer en wind.

Hoe storm Poly storm Frans werd

Wij doen geen concessies, al ging het NK tegenwindfietsen eerder van start vanwege... té harde tegenwind.

O ja, kijk: hier ziet u haabaai Eunice (2022), die voet aan wal zette uitgerend op de avond dat de coronamaatregelen zouden worden versoepeld. We zouden eindelijk weer dansen tot diep in de nacht, we mochten weer naar het voetbal, maar het KNMI adviseerde een extra lockdown van 24 uur. We bleven binnen en dat was maar goed ook, want Eunice haalde diep adem en blies het dak van het ADO-stadion.

Gerda uit 2019. Een kenau van middelbare leeftijd die precies deed wat je van Gerda mocht verwachten: een kort en pittig huishouden. Tot slot noem ik nog Corrie (2022). Deze harpij kreeg het op haar heupen zoals alleen een Corrie het op haar heupen kan krijgen. Verreemd naar de eerste vrouwelijke meteoroloog van ons land: Corrie van Dijk.

We kunnen concluderen dat het vooral de vrouwelijke stormen zijn die als feeksen door ons polderlandschap jagen. Vergeleken met deze heksen waren mannelijke collega's als Jan, Klaas en Evert stormen in een glas water.

Desondanks archiveer ik de Duitse zomerorkaan Poly van woensdagochtend onder een andere naam.

Dat wordt Frans, omdat EU-klimaatpaus Frans Timmermans er tijdens een persconferentie als de kippen bij was om zijn medeleven te betuigen aan de nabestaanden van het stormslachtoffer uit Haarlem, waarmee hij de urgentie van zijn klimaatagenda mijns inziens nogal smakeloos benadrukte.

Tot zover de rondleiding.

Neemt u allemaal even een tuinmeubel mee terug naar boven?